

La Alberca - Peña de Francia - Ciudad Rodrigo (E).

Vilar Formoso - Castelo Mendo - Guarda (P).

La Alberca.

9-10-2010. La Alberca (E) - Guarda (P).

Het heeft de hele nacht gigantisch gestormd en geregend, maar gelukkig houdt dat in de loop van de morgen op. Het grijze dek scheurt weer open. We rijden na water en WC lozen om 11.00 weg met 2193 km achter de rug.

In het centrum scharrelt een echt varken rond. Leuk. We rijden naar La Peña de Francia en het klooster daar. Dat is een spectaculaire rit van 1000 m naar 1700m en de wolken in. Van 11.45 - 12.10 bezoeken we het klooster met de sober ingerichte en dus sfeervolle kerk, kapel met in zijn kelder een grotkapel. In de kerk zijn open preekstoelen. Als je wilt biechten dan hoef je alleen maar op een knop te drukken en je krijgt je pater te spreken.

De mist om de Peña de Francia.

Klooster Peña de Francia.

Klooster Peña de Francia.

Klooster Peña de Francia.

VIRGEN DE LA PEÑA DE FRANCIA

Mirador Paso de los Lobos.

Minstens even belangrijk voor ons is het uitzicht vanaf deze bergtop. Zo af en toe waait de harde wind gaten in de mist en even snel waaien die weer dicht.

We rijden dan aan de andere kant van de berg af in de richting van Portugal. We komen alleen in het aardige dorp Monsagro een tegenligger tegen (12.50). De mensen in dit afgelegen dorp kijken dan ook op als we ons de de smalle straatjes wurmen. Een kwartier later passeren we Serradilla del Arroyo en 4 km voor Ciudad Rodrigo een naamloos spookdorp.

Monsagro.

Monsagro.

Serradillo del Arroyo.

Serradillo del Arroyo.

Markt in Ciudad Rodrigo.

In Ciudad Rodrigo zetten we Zippy net achter de markt af (13.25) en beginnen aan de 2,5 km wandeling over de stadsmuur. Het eerste deel is nog niet zo bijzonder, maar dan krijgen we al een goede kijk op het mooie stadje. Dan bekijken we de stad en het centrale plein, doen de gisteren geschreven postkaarten in de bus. Heel aardig. Om 15.25 gaan we door. We tanken weer eens en rijden naar Fuente de Oñoro net voor de grens om er boodschappen te doen.

Ciudad Rodrigo.

De wallen van Ciudad Rodrigo.

De wallen van Ciudad Rodrigo.

Ciudad Rodrigo.

Ciudad Rodrigo.

Ciudad Rodrigo.

Fuente de Oñoro.

Vilar Formoso.

Vilar Formoso.

Na 2290 km gaat het om 16.30 Portugal, waarmee we één uur tijd terug krijgen. Het is 15.30 dus.
We vinden 2 caches bij het station van het Portugese grensstadje Vilar Formoso. No1 op het perron, de andere bij een stoomloc in een glazen huisje.

We gaan door naar opnieuw een hoogtepunt van deze reis: Het dorpje Castelo Mendo. Dat lijkt echt in de middeleeuwen te zijn blijven steken. Nu niet alleen door de heel oude huisjes en andere bouwsels, maar ook de oude dames van het dorp die geheel in het zwart doorlopen. Dat doet trouwens niets aan hun opgewektheid af. No 1 smeert me een kaartje met OLV van Fatima aan en zegt dat het goed is om die in het venster van de camper te leggen. Ik probeer mijn kennis van het Portugees weer naar boven te halen. Dat valt na zo'n 30 jaar uiteraard niet mee. (Die week vorig jaar tel ik voor het gemak maar niet mee.)

Castelo Mendo.

Castelo Mendo.

We bewonderen het dorp en de kasteelruïne daarachter en proberen een cache te localiseren, maar die ligt enkele meters achter een hoge muur en we zien niet hoe we daar kunnen komen.

Uiteindelijk besluiten we de camperplaats in Guarda op te zoeken. Om 18.00 zien we de grote bolders in en om het dorp Gonçalbocas.

Camperplaats Guarda.

Tapuit, Oenanthe oenanthe.

We komen op de parkeerplaats aan de Rua da Direcção Geral de Viação te staan, vlak bij een sportpark. Het is genoeg voor vandaag.

Buiten kan ik nog wel een foto maken van een mij onbekend vogeltje.

Guarda - Casfreires.

10-10-2010. Guarda - Casfreires.

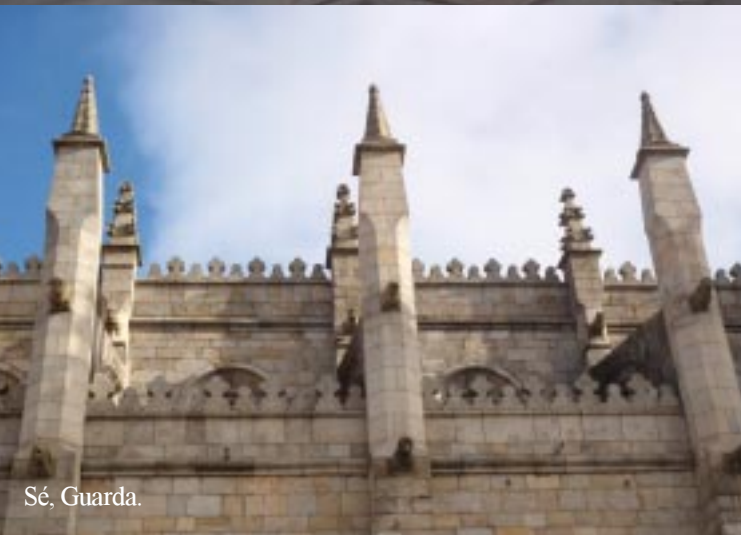
We zijn er vrij vlot uit vandaag. Buiten is het nog lang mistig en dus is de lucht best helder. Met 2353 km achter ons rijden we de 4 km naar het historisch centrum van Guarda, dat hoog op de heuvel aan de andere kant van het sportpark ligt.

Na wat zoeken kunnen we Zippy kwijt in het centrum bij een vrij druk bezochte begraafplaats.

Allereerst lopen we naar de gesloten Sé en bekijken hem van alle kanten, dan lopen we het straatje naar beneden, dat op het plein bij de Sé rechts uitkomt. Zo lopen we door opnieuw een goed geconserveerde middeleeuwse stad. Het en der zijn heel aardige winkeltjes. We bekijken nog twee kerken in fases, omdat we niet tijdens de zondag's mis willen binnen lopen. Het eerste stappen we binnen bij de São Vicente met enorm centraal altaar

Sé, Guarda.

Sé, Guarda.

Sé, Guarda.

D. Sancho I.

Rua Francisco de Passos.

Igreja Misericórdia.

Rua da Fraternidade.

São Vicente.

São Vicente.

A vertical poster for an exhibition. At the top, it reads "VIVACI GUARDA" with a logo of a stylized red flower. Below this, there is a central image of a red ceramic vase with golden frog figurines. The text in the center reads "Exposição comemorativa 125 anos da Bordallo Pinheiro". At the bottom, it says "24 SETEMBRO A 10 OUTUBRO VIVACI GUARDA". There are small logos for "MUSEU DO AZULEJO" and "MUSEU DO FOLCLORE" on the left side of the poster.

Vivaci winkelcentrum.

Panoramapunt, Guarda.

en 16 grote panelen azulejos met voorstellingen uit het leven van Christus. In de Misericordiakerk zijn de zijaltaren op de muren haast even groot (=belangrijk?) dan het hoofdaltaar. Tussendoor hebben we op enkele plaatsen weidse uitzichten gehad op de lage landen om Guarda. Verder lopen we verbaasd rond in het nieuwe Vivaci winkelcentrum. In compleet anachronisme in deze stad, maar wèl met heel mooie winkels. Een tentoonstelling met kramen door het hele centrum over bereiding van ceramische (kunst)voorwerpen èn uiteraard kant en klare voorwerpen trekt echter nog het meest onze aandacht. De naam die er bij genoemd was, was een bekende Portugese kunstenaar: Raphael Borallo Pinheiro. Onthouden die naam.

Om 10.55 rijden we door naar Celorico da Beira, dat eveneens hoog gelegen is. De gezochte camping bestaat echter niet meer hoor ik, daar van de kioskhouders.

Onderweg naar de volgende camping zien we links naast de weg een enorm uitgestrekt gebied dat compleet is platgebrand. De cache bij Mangualde kunnen we weer eens niet bereiken, omdat we geen parkeerplek kunnen vinden. Wel zien we er een monument voor brandweerlui en een enorme kaserne. Die fik eerder was dus niet de enige.

Via Penalva de Castelo (lunch) en Sátão rijden we naar de camping in Casfreires. Om half twee zetten we Zippy daar alvast weg. Om 14.00 checken we in met een gezellige buurt met de Nederlandse eigenaren. Later op de middag zet Tineke in de kantine daar haar verhaal op het weblog.

